

voor iedereen

De dag die je zelf koos

Jij hebt de dag gekozen. Niet omdat je niet meer van het leven hield, maar omdat je er zoveel van hield dat je het niet wilde zien verdwijnen in pijn.

Daar is moed voor nodig van een soort die weinig mensen kennen. Helder kijken naar wat er komt, en zeggen: tot hier, en niet verder.

We hebben samen gegeten, die laatste dagen. Je zei wat je nog wilde zeggen. We hebben gelachen, en we hebben gehuild, en jij hield onze handen vast alsof jij ons moest troosten.

Wat ik nooit vergeet, is hoe rustig je was. Alsof je een deur opendeed naar een kamer waar je al een tijd naartoe wilde.

Wij hadden het niet zo gekozen. Wij hadden je nog jaren willen houden. Maar dit was jouw leven, en jij mocht het afmaken op je eigen manier.

Dus dragen we je keuze met dezelfde liefde waarmee jij hebt geleefd. En we bewaren die laatste middag als iets kostbaars: een afscheid waarin niets meer ongezegd bleef.

Lisanne Kors, Voor ik het vergeet

Je mag dit gedicht gebruiken bij een afscheid, met vermelding van de naam van de dichter. voorikhetvergeet.com